Bonus

Glorię.i.christus. Geñ.xxj.d. Fodi puteũ istum: idcirco vocat ē locus ille bersabee. Bersabee inter pretat puteus satietatis. Ps. Satiabor cũ apparuerit gloria tua.

Uitę.s.ecclesia vel beata virgo. Cant.iiij.d. Puteus aquarum viuentiũ.

Scripturę.Geñ.xvj.d. Uocauit puteũ illũ puteũ viuentis ⁊ videntis me.

Maturę. Prouerb.v.c. Bibe aquã ō cisterna tua: et fluenta putei tui deriuent foras.i. fac in opere qd̄ habes in natura.

Charitatis.Geñ.xxvj.e. Isaac fodit puteũ: vocauit nomẽ illius latitudo.

Spei. Eodē.g. Appellauit eum abundantiã.

Fidei. Numeri.xxj.d. Ascendat puteus ⁊c. Usq; In datore legis.

Prudētię.ij.Regl.xvij.d. Ingressi sũt ī domũ ciusdã viri qui habebat puteũ in vestibulo suo.

Prędicationis. Ecci.l.a. In diebus eius emanauerunt putei aquarum.

Puteus

Expositiois litteralis.Ecci.xlviij.c. Fodit ferro rupem ⁊ ędificauit ad aquã puteum. Unde legales cerimonię dicunt puteus. Geñ. xxix.c. Amouit lapidem quo puteus claudebat. Et Exod. ij.c. Moyses sedit iuxta puteum.

Calumnię: id est litigatorũ. Geñ.xxvj.d. Uocauit nomen put ei calumniã.

Inimicitię: qui bñ sequit. Eodem.e. Appellauitq; eum inimicitias.

Hęreticę doctrinę. Numeri.xxj.e. Nõ bibemus aquas ex puteis tuis/dicit ad seon.

Cõsanguinitatis. Numeri.xx.c. dicitur ad edom: Nõ bibemus aquas de puteis tuis.

Malus

Infamię. Apocl.ix.a. De fumo putei exierunt locustę: id est adulatores.

Luxurię. Prouer.xxiij.c. Fouea ꝓfũda meretrix: ⁊ puteus angustus aliena.

Mũdanę glorię. Esa.xv.d. Usq; ad puteũ helim clamor ei⁹. Helim interptat deficiēs: ⁊ vana glia mũdi defic. j. Pet.j.d. Omis glia ei⁹ q̃si flos feni.

Ps.68. Cuiuslibet profundi peccati. Ps. Neq; vrgeat super me puteus os suum.

Inferni: vt hic: Et Zach. ix.c. Eduxisti vinctos de lacu in quo nõ erat aqua.s.misericordię.

Expositio Ps.LV.

Miserere mei deus ⁊c. Titulus. In finẽ pro populo qui a sanctis longe factus est/in tituli inscriptione ipsi dauid/cum tenerẽt eum allophylii in geth. Supra egit ō falsis fratrib⁹: Hic aũt agit de allophylis: id est de aptis malis: ꝑ quos exprimit a sãctis vnũ iusticię tangẽs ꝑ torcular: qd̄ notat in titulo/qui sumptus est partim ab euangelio: partim ab historia Regũ. Legit enim in euangelio Joh. xix.d. q̃ supposuit pilatus capiti christi in cruce inscriptionẽ tituli: Jesus nazarenus rex iudęorũ. Cui cõtradixerunt iudęi/dicẽtes: Noli scribere rex iudęorum: sed qꝛ dixit se regem iudęorũ. Quibus respondit pilatus: Qd̄ scripsi scripsi.i.nõ delebit. Nec hoc a semetipso dixit: Erat enim per spiritũ sanctũ pphetatũ in titulis aliorũ psalmorũ: vbi habet sic: Nõ corrũpas tituli inscriptionẽ. Titulo etiã cõtradicũt: q̃ in peccatis recidiuant/quasi negantes christũ passum fuisse: ⁊ iterum ipsum passurũ: dicẽtes facto suo/Heb. vj.a. Rursum crucifigẽtes sibimetipsis filiũ dei/⁊ ostentui habẽtes. Populus ergo iudęorũ ⁊ cõuentus malignantiũ/longe fuerũt ⁊ sũt a sãctis: merito/ꝑ hoc q̃ cõtradixerũt/⁊ cõtradicũt inscriptiõi tituli. Qd̄ aũt sequit: sumit de.j.Regl.xxj.d. quia cum fugeret dauid a facie saul/fugit ad achis regẽ geth: quę erat ciuitas allophylorũ: vbi dauid fuit peregrinus: sed nõ retentus. Per dauid q̃ christ⁹ intelligit: de semĩe dauid/ꝓm carnẽ nat⁹. Per allophylos q̃ alienigenę dicũt/psecutores christi ⁊ ecclesię: q̃ alieni sũt a deo: qui tenuerẽt christũ in capite/⁊ nũc in mẽbris.

In geth: qd̄ iterptat torcular. i. in pressuris hui⁹ mũdi: q̃ vtiles sũt nob sic torcular vuę: q̃ q̃si inutilis ē/nisi vinũ eliciat et exprimat ī torcculari. Est g̃ sensꝰ tituli. Psalm⁹/iste/mittẽs nos in finẽ/christũ: script⁹/ꝑ ppło/saluãdo. Vel/ꝑ populo .i. contra populum. s. iudęorꝫ ⁊ psecutorum ad accusandũ eũ:

In finem pro populo qui a sanctis longe factus est/in tituli iscriptione ipsi dauid/cum tenerent eum allophyli in geth. LV.

a Miserere mei deus qm̃
b cõculcauit me homo:

qui plus/longe factus est a sanctis: non loco: sed mẽte: in tituli inscriptiõe. i. qꝛ cõtradixit et cõtradicit titulo christi: et passiõi eius. Hic inq̃ psalm⁹ ascribit/ipsi dauid. i. christo: qui psalm⁹ script⁹ ē de eo qd̄ factũ fuit: cũ allophylii. i. alienigenę: tenerẽt eum/in capite: ⁊ nunc tenẽt in mẽbris: in geth. i. in pressuris/christo adhuc clamante: Saule saule quid me psequeris: Act. ix.a. Est g̃ materia/psecutio hęreticorꝫ et persecutorũ ecclesię. Intentio/cõfirmare corda debiliũ contra tribulatiões. Modꝰ. Tripertit⁹ est psalm⁹. Primo orãs ecclesia in pssura/sũmatim tãgit tribulatiões q̃s patit: ⁊ in fine dicẽs se nõ timere. Secũdo enumerat mala/q̃ sustinẽdo fit inimicorꝫ execratio: ibi: Tota die. Tertio de malis istis liberata/laudẽ se cantare promittit: ibi: In me sunt. Propheta g̃ in psona ecclesię vel viri iusti pressi a peccatorib⁹: sicut vua in torcularī: clamat ad dñm/dicens: a Miserere mei deꝰ. Et necesse habeo: b Quoniã conculcauit me hõ/ab humo dictus. q. d. nõ sanct⁹: qd̄ est sine ẽra: sed terrenus. Et alludit ei qd̄ dicit in titulo: ꝑ populo q̃ a sanctis longe fact⁹ ē. Cõculcauit/pedib⁹ supbię. Ps. Nõ veniat mihi pes supbię. Conculcat autẽ homo iustus vt vua. Osee. ix.c. Quasi vuas ī deserto inueni israel. Esa. xvj.c. Uinũ ī torcularī nõ calcabit qui calcare cõsueuerat: Ecce solatiũ eorũ qui conculcant. Tũc dicũt illud Judicl. v.c. Conculca aia mea robustos. Item conculcat iustus sicut vestis. Uestis enim dei iusti sunt: ꝓm illud. Esa. xlix.e. Omnib⁹ his velut ornamẽto vestieris. Uestis aũt quãdo conculcat a fullionib⁹/mũdior et clarior efficit. Mũdicia ꝓo ⁊ claritas decet vestẽ dei. Marci ix.a. Uestimẽta ei⁹ facta sunt splendida ⁊ candida nimis sicut nix: qualia

Ut. ꝓmihi dñe

Partitio psalmi

Ut. cõuersio

De ecclesia vel viro iusto

Ps.35.

Just⁹ cõculcat vt vua et vt vestis

Vel de diabolo legitur: b Quoniam cõculcauit me homo: id est diabolus: qui homo dicit ab homine deuicto. Unde Matth. xiij.d. Inimicus homo hoc fecit. Conculcauit: id est cũ alijs calcauit. Multos enim socios habet diabolus. Matth. xij.d. Assumit septẽ alios spũs nequiores se. Vel/cõculcauit. i. ex toto calcauit. Vel/cõculcauit. i. de vno vitio in aliud calcauit. Hoc pōt dicere pnitẽs. De peccatore enim dicit Job. xviij.c. Calcet sup eũ q̃si rex interi⁹. i. diabol⁹. Apocl. vj.b. Nomẽ illi mors. Cõculcat aũt diabol⁹ peccatorẽ hoc

Aliter de diabolo

Itẽ pōt esse vox christi cõquerẽtis de malo sacerdote: q̃ indigne accipit corp⁹ christi: a Miserere mei deꝰ/in hospitio ad qd̄ intratur⁹ sum. b Qm̃ cõculcauit me hõ/carnalis ⁊ terren⁹ sacerdos. Heb. x.e. Quãto putatis deteriora mereri q̃ filiũ dei cõculcauerit ⁊ sanguinẽ testamẽti pollutũ durerit. Abacuk. j.a.

Vox christi cõtra malum sacerdotem

Itẽ potest esse vox ecclesię cõtra ꝓlatũ malũ: a Miserere mei deus: qꝛ misera sum. Threñ. j.g. Uide dñe qm̃ tribulor: ꝓturbatus est venter me⁹/⁊ cor meũ subuersum est in me metipsa. Quare: Quia/ b Cõculcauit me hõ/ꝓlat⁹ carnalis. j. Corl. iij.a. Cum sit inter vos ęlus ⁊ cõtentio: nõne carnales estis ⁊ ꝓm hominẽ ambulatis: j. Mach. iij.f. Hierusalem non habitabat: sed erat sicut desertum: ⁊ sanctũ conculcabat: ⁊ filij alienigenarũ erant in arce: id est in dignitate.

Vox ecclesie ꝓtra ꝓlatum malum

Tota die impug.

Itẽ potest esse vox sacre scripturę: a Miserere mei deꝰ qm̃ cõculcauit me hõ/hęreticus vl doctor malus/violẽter exponẽdo/aut male viuẽdo. Mala enim vita doctoris contemptibilẽ reddit

Vox sacre scripture

nix: qualia fullo super terrā nō potest candida facere. Quę aūt sit ista cōculcatio/ aperit dicēs: a Tota die impugnās:
Ps. 128. id est toto tēpore vitę meę: c Tribulauit me. Ps. Sępe expugnauerūt me a iuuētute mea.
peccatorē hoc mō. Primo insilit in eum p prauā suggestionē. Secundo arripit eū p delectationez. Tertio deijcit eū p cōsensum in opationē. Quarto cōculcat eū p p̄sumptionem ⁊ iterationem. Danieł. vij. b. Reliq̄ pedibus suis cōculcabat. Hęc autē cōculcatio assidua est. Unde addit: a Tota die. i. cōtinue: b Impugnās. i. p interioribus pugnās: c Tribulauit me. Job. xxx. c. Qui me comedūt non dormiūt. Greg⁹. Assidue pulsat/ vt saltē tędio deijciat. Itē cōculcat hō iust⁹ vt oliua. Dicb. vj. d. Tu calcabis oliuā ⁊ nō vngeris oleo. Item vt lutū. Mau. iij. c. Intra in lutū ⁊ calca ⁊ tenens subige laterem.

Al. †bellans

a tota die †impugnās tribulauit me. Cōculcauerūt me inimici mei tota die: qm̄ multi s bellantes aduersum me. Ab b altitudine diei timebo: c ego v̄o i te spabo. Jn d deo lauda m bo sermones meos: i n deo spaui: nō timebo q̄d faciat mihi †ca

Et subiūgit: Quare: Laborauī sustinēs. q. d. iterū me facitis pati p vestra pcta. Unde addit: Cū multiplicaueritis orationē nō exaudiā: manus em̄ vestre sanguine plenę sunt. Uel/ Ab altitudine diei. i. a die iudicij: quę est alta dies/ i qua omnes cōgregank audire sententiā: timebo. Job. xxvj. c. Colūnę cęli cōtremiscūt ⁊ pauent ad nutū eius. Soph. j. d. Uox diei amara: tribulabik ibi fortis. Ego v̄o in te sperabo/ non in homie. Hiere. xvij. a. Maledictus q̄ cōfidit in homie. Item Ab altitudine diei/ paschę: qui est altus dies: in quo dnus oēs pascit corpe suo/ ⁊ potat sanguine suo: timebo/ ne in cōuiuio dni stulte aut male habeā corā tot ⁊ tantis cōuiuis ⁊ tā nobilib⁹ seruitorib⁹/ angeł dico. Eccl. xliij. b. Nō defraudeś a die bono: ⁊ particula. i. hostia/ diei bonę nō te p̄tereat. Eccs. vij. b. In die bona fruere bonis: ⁊ malā diē p̄caue. i. ne sit tibi mala dies illa. Et cuius sit mala/ nō despabo. Ego v̄o in te sperabo: q: spes fac p̄cauere mala. l In deo laudabo sermōes meos. q. d. q: sperabo i deo: loqr de eo/ fm q̄ ipse dederit mihi. Nec q̄ loqr mihi ascribā. Hoc ē laudare sermōes suos. i. laudabiles ostēdere i deo nō in alio. Notandū em̄ q̄ q̄dā laudāt sermones suos in nitore ꝓbozū: Cōtra illud Exo. xx. d. Nō ędificabitł mihi altare ō sectł lapidib⁹. Eccl. iij. d. Nō abscōdas sapiētiā i decore ei⁹. Alij laudāt eos i obscuritate: Cōtra illō i Ecclesiastico. xxliij. c. Qui elucidāt me: vitā ęternā habebūt. Prouer. xj. d. Qui abscōdit frumēta maledicet in ꝑplis. Itē alij in supuacua subtilitate. Eccl. iij. c. In supuacuis rebus noli esse sollicit⁹. Per ꝓtrariū: Esa. ij. b. Cō flabūt gladios suos in vomeres. Itē alij i nociua subtilitate. Prouer. xxv. d. Perscrutator maiestatis opprimet a gloria. Itē alij in hūana sapiētia: Cōtra illud. j. Corł. ij. a. Nō in persuasibilib⁹ hūanę sapiētię verbis: sed in ostēsiōe spūs ⁊ virtutis. j. Corł. j. c. Misit me de⁹ euāgeliçare: nō i sapiētia verbi vt non euacuet crux christi. Item alij in falsitatis admixtiōe. Hiere. xxiij. e. Qui habet sermones meos/ loquat sermones meos vere. Sic non laudat vir iustus: ſz in deo/ ostendens p sermonis simplicitatem ⁊ feruorem/ q̄ sermo est dei. j. Pet. iiij. c. Si q̄s loquit q̄si sermōes dei. Et posset alicq̄s dicere ei: tu nō audebis loqui eo: timore pterritus. Propt̄ hoc bñ subiūgit: m In deo speraui/ nō iā in futuro dicit/ sperabo: sed in p̄terito/ speraui. Et ideo: n Nō timebo q̄d faciat mihi caro. i. homies carnales. Sic petr⁹ ⁊ iobes iā sperātes i dno/ fiducialit dixerūt iudęis qui denūciabāt eis ne omo loqrenk/ neq̄ docerēt i nomie iesu: Nō possum⁹ iquiūt q̄ vidim⁹ et audiuim⁹ nō loqui. Notandū aūt q̄ caro multiplicit accipit. Nō em̄ fragilis dr caro. Job. j. b. Uerbū caro factū ē. Esa. xl. b. Uidebit omis caro salutare dei. Itē mulier dr caro. Job. j. b. Neq̄ ex volūtate carnis. i. mulieris: neq̄ ex volūtate viri. Itē omne viuēs. Ps. Qui dat escā omi carni. Itē cognati ⁊ parētes. Esa. lviij. c. Carnē tuā ne despexerł. Ibi dicūt Septuaginta: Domesticos semis tui ne despexerł. Itē sensualitas. Gal. v. c. Caro cōcupiscit aduersus spm̄. Itē carnalis i tel/ligētia. Matth. xvj. c. Caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi. Itē carnalia desideria. Job. xix. d. Et carnib⁹ meis saturami. Itē carnale op⁹. Gen. ij. d. Erūt duo i carne vna. Itē fragilitas. Gen. vj. a. Nō pmanebit spūs me⁹ i homie: q: caro ē. Itē mollicies cordis. Ezech. xxxvj. f. Dabo vobis cor carneū. Item pctm̄. j. Corł. xv. f. Caro ⁊ sanguis regnū dei nō possidebūt. Et de his omib⁹ generalit debet dicere iust⁹: Nō timebo q̄d faciat mihi caro.

Al. †operaui domine
Al. †tota die dno sperabo
Al. †homo

Multi multipliciter laudāt sermones suos

Gen. 4. d.

Caro multiplicitter accipitur

Uncl. 3. a.

Ps. 135.

Act. xij. a. Volebat herodes in tpe paschę interficere petrū. Et sic christus fuit crucifixus in die festo: licz iudęi dixissent Matth. xxvj. a. Nō in die festo. Est etiā vox christi cōquerentis de pctis: q̄ mō frequētib⁹ perpetrank in festis ꝗ in pfestis diebus. Unde dicit: Ab altitudine diei timebo: q: tūc iterum crucifigunt me peccatores. Et quāto dies altior: tanto crudelius eum p̄sequunk. Unde Esa. j. d. Calēdas vestras et solennitates vias odiuit aia mea: facta st mihi molesta.

a Tota die ⁊c. b. Tota die ⁊c. c. Tota die ⁊c. d. Aduersum me ⁊c. e. In malū. Ma ⁊c. f. Quā multi ⁊c. g. Bellātes ⁊c. h. Ab altitudine diei ⁊c. i. Ego timebo ⁊c. k. Ego v̄o in te sperabo ⁊c. l. In deo laudabo ⁊c. m. In deo speraui ⁊c. n. Nō timebo q̄d faciat mihi caro ⁊c.

faciat mihi caro. a Tota die ꝛc. Secũda ps vbi oñdit mala q̃ patiť.q.d. dico q̃ nõ timebo q̃d faciat mihi caro/vel carnales homies. Et posset q̃s q̃rere:quid mali faciũt tibi:Respõdet:Tota die ꝛc.q.d.plura mala.Quorũ p̃mũ est:q̃ cõtemnũt verba eĩ volẽtes eũ capere ĩ sermone.i.eccle/siam. Unde dicit:To

ta die: id est assidue.
b Verba mea:licꝫ sint in deo laudabilia: ipsi c Execrabãť: quia vt habeť Eccli.j.c.Execratio peccatoribus sapiẽtia. Execrabanť.i.cõtemnebant:ꝛ execrabilia ostendere ea/male interp̃tando/ꝛ morsibus detractionis obfuscãdo nitebanť:q̃ nihil adeo bene dictũ est q̃ nõ possit depravari. Secũdũ est:q̃ malũ machinanť p̃tra eam. Unde addit: d Aduersum me omnes cogitationes eor/erant/ e In malũ. Matth.ix.a. Ut q̃d cogitatis mala in cordib̃ vestris? Hiere.iiij.d. Usq̃quo morabũť in te cogitationes noxię? Et.xviij.c.eiusdẽ. Venite cogitemus cõtra hieremiã cogitationes: venite ꝛ percutiamus eum lingua. Hic tangit duo p̃dicta mala.s.detractionẽ ꝛ machinationem. Heretici etiam/tota die verba/ecclesię.i.missas ꝛ horas/ꝛ oia verba sacramẽtalia execranť/ ꝛ derident.Sed dicit Eccli. xv.c.Omne execramentũ erroris odit dñs. Aduersum me omnes cogitationes eorũ in malũ. Hiere.xviij.d.Tu scis omne consiliũ eorum aduersum me in morte. Job.vj.d. Quare detraxistis sermonib̃ veritatis:ad increpandũ tũ elo/quia cõcinnatis. Ps. Et de execratione ꝛ mendacio annũcia/bunť.i.excõmunicabunť/in ira p̃sumationis/ꝛ nõ erunt. Ideo dicit Eccl̃.xvij.c.Nimis odito execrationem. Tertiũ est dolus. Unde sequit: f Inhabitabũt/mecũ: g Et abscõdent/malũ q̃d cogitant: vt.s.efficacĩ possint cõsũmare/Ecce dolus. Ecclesi.ij.c.Cũ scorpionibus habitas. Hierõ. Nulla pestis efficacior ad nocendũ q̃ familiaris inimicĩ. Quartũ malũ est:q̃ insidias tendũt. Unde adiũgit: h Ipsi calcaneũ meũ obseruabũt.i.pedẽ meũ ad lapsũ p̃spiciẽtes si caderẽ/vel in aliq̃ deuiarẽ/vt mihi insultare posset. Unde Aug̃ cõque/rit/dicens: Verbor̃ aucupes/syllabar̃ dinumeratores/modo/sas calũnias mihi p̃ponẽtes: vt me capere possent in verbo/nodũ in scirpo/fissurã in plano/angulũ in circulo querẽtes. Et dicit/nõ pedẽ:sz calcaneũ: vt notet eorũ p̃seuerantiã in malo:q̃ vsq̃ ĩ finẽ opis vel vitę iustor̃ nõ cessãt eis ĩsidiari. Uel sic/Inhabitabũt/vitia intĩ ĩ corde:q̃ p confessionẽ nõ euomunť. Esa.xxvj.d. Justiciã nõ fecimĩ in terra: ideo nõ cecideruť habitatores terrę. Et abscõdent. Job.xv.c.Sapiẽtes cõfitenť ꝛ nõ abscõdunt. Ipsi.i.dęmones: calcaneũ meũ obseruabũt.i.in finẽ vitę.Gen.iij.c.Tu insidiaberis calcaneo eĩ. Ps. Intiq̃tas calcanei mei circũdabit me. Alia lra hz: Cõgregabanť abscõdite/plãtas meas obseruabãt: expectãtes aiaz meã. Uel sic/Inhabitabũt:id est intĩ mecũ habitabũt/heretici cũ catholicis/dicit ecclesia. Et abscondẽt/imperitis decęptiones suas. Ipsi/heretici:calcaneũ meũ.i.extremos ꝛ infirmos/obseruabũt/ad decipiẽdũ. Tales em̃ decipiũt heretici. Deuť.xxv.d. Memẽto q̃ fecerit tibi amalech ĩ via q̃n egrediebar̃ de egypto:quõ occurrerit tibi ꝛ extremos agminis tui qui lassi residebãt occiderit. i Sicut sustinuerũt ꝛc. Enumeratis malis q̃ bonis inferũt mali/subiũgit causã q̃re inferũt.s.inuidiã. Unde dicit: Sicut sustinuerũt.q.d.ecclesia:hec mihi fecerũt. Sic.i.q̃.sustinuerĩ/vt onus: k Animã meã.i.vitã:iuidẽtes ꝛ dolẽtes q̃ nõ possunt me extinguere. Graue em̃ pondĩ videť impio sociętas iustĩ: sm illud Eccli.xiij.a. Pondus sup̃ se tollit q̃ bone/stior̃ se cõmunicat. Unde Sap̃.ij.c.dicũt impij ad christo: Gravis est nobis etiã ad videndũ. Uel/Sustinuerũt.i.expectauerũt ad pdendũ:sm illud Ps. De expectauerũt pctores vt perderẽt me. Postea ecclia reddit bonũ p malo:et orat p eis/dicẽs: l Pro nihilo.i.grat̃.i.sine merito eor̃: m Saluos facies illos.i.malos q̃ pęnituerĩ. Esa.lij.a. Grat̃ vęnũdati estis ꝛ sine argẽto redimemi. Hęc aũt gra fiet salua iustitia:q̃ q̃ pęnitẽtiã nõ egerint nõ saluabunť. Unde subdit: n In ira pplos.i.malos ipęnitẽtes:cõfringes. Uel in alio sensu vt legať interrogatiue: Pro nihilo saluos facies illos:q.d. nõ:Sz ĩ ira pplos p̃fringes. Ps. Tãq̃ vas figuli p̃frigef eos. Uel sm aliã lrazsic punctať. Sic sustinuit aia mea eos/ p patiẽtiã: ira tu dñe: p nihilo: id est gratis: licꝫ nõ meruerint: saluos faciesĩ illos. Quõ? Per flagella. Unde seqť: In ira:nõ p̃sumptiõis puniendo eternaliter:sz p̃sũmatiõis/qua filij flagellanť ad correctionẽ: Populos cõfringes.i.corripies. Uel/In ira.i. in p̃ostensione ire tuę futurę. Hiere. xxxj.d. Postq̃ ostẽdisti mihi/percussi femur meũ:cõfusus sum ꝛ erubui:quoniã sustinui opprobriũ adolescẽtię meę. Ita facies illis:Et ego ad eruditionẽ eorũ ꝛ vtilitatẽ meam ꝛ gloriã tuã: o O deus vitam meã annũciaui tibi: bonam ꝛ malam. Uitam bonã tibi ascribendo ꝛ gratias agendo:malam autẽ in qua fui cõfitendo. Sed potest quęri:ad quid nunciať deo qui oia scit? Unde Job.xxj.e. Dñe tu omnia nosti. Solutio. Bona debemĩ nũciare ad dei laudẽ ꝛ primi ędificationem: Mala aũt p̃ter plures causas. Primo ad dei gloriã. Josue.vij.c. Da gloriã dño deo israel:atq̃ indica mihi quid feceris. Secũdo p̃ter iudiciũ sacerdotis:ad cuĩ ptinet officiũ iudicare de huiusmodi. Unde Leuit̃.xiij.frequenť dicit: q̃ ad arbitriũ sacerdotis iudicabať homo leprosus vel nõ leprosus. Tertio p̃ter humilitatem. Eccli.iiij.a. Presbytero humilia animã tuã. Quarto vt erubescat. Hoc em̃ ē magna pars satisfactionis. Eccli.iiij.c. Pro anima tua non cõfundaris dicere verũ: Est em̃ confusio adducens peccatũ: ꝛ est cõfusio adducens gloriam ꝛ gratiã. Quinto ad cautelã: vt videlicet homo videns q̃ oportet peccata confiteri: timeat facere q̃d timet alij reuelare. Eccli.iiij.d. Me p̃fundaris cõfiteri peccata tua: ꝛ ne te subij̃cias omni homini p peccato. Sexto p̃pter suffragia sacerdotis. Unde Leuit̃.iiij.frequẽter dicitur: Orabit pro eo sacerdos ꝛ dimittať ei. Unde versus: Gloria iudiciũ vilem rubere timere. Auxiliũ causam prestant vt confiteamur.

Mota est vita
- Naturę. Gen.ij.b. Inspirauit in faciem eius spiraculum vitę.
- Culpę. j. Timoth.v.a. Uidua in delitij̃s viuens mortua est.
- Gratię. Gal.ij.d. Viuo iam non ego: viuit in me christus.
- Gaudij de bonis aliorũ. j. Thessal.iij.c. Nũc viuimus si vos statis in dño.
- Glorię. Col.iij.a. Uita vestra abscõdita est cũ christo in deo ꝛc.

Post confessionẽ aũt sequit satisfactio/quę deum placat. Unde subiungit: p Posuisti lachrymas meas in cõspectu tuo.i.acceptas habuisti. In h̃ intelligit satisfactio: Nõ em̃ legitur magdalena aliter satisfecisse/nisi cum lachrymis. Luc̃.vij.f. Lachrymis cepit rigare pedes eius. Et bñ dicit: In cõspectu tuo:q̃ libẽter respicit deĩ lachrymas. Esa. xxxviij.a. Audiui orationẽ tuã ꝛ vidi lachrymas tuas. Item in cõspectu dñi ponunť lachrymę:sicut vinũ vnde bibat. Ps Potũ meũ cũ fletu miscebã. Sz q̃d educit istas lachrymas? Utiq̃ cordis cõpunctio:quę cõtritio potest dici. Eccli.xxij. c. Pungens oculũ deducit lachrymas. De virtute autẽ quã habent lachrymę apud deum/dicit Ambrosiĩ. Oratio lenit: lachryma cogit. Judith.viij.b. Indulgentiã eĩ fusis lachrymis postulemĩ. Ibi Glo. Lachrymę pondera vocis habẽt: quę imperant/nõ supplicant. Sed intelligendũ est de lachrymis quę sũt p peccatis:nõ de illis quę sunt p temporalibus: quę inutiles sunt vel nociuę. Unde Gen.xxvj.d. dicunt pastores gerare.i.dęmões: Nostra ē aqua. Lachrymę etiã quę

Ps.2.

Al. †expectauit anima mea

Al. †deduces

Al. †posui

Ps.101.

 p̃ter vel cõtra

ppter vel cõtra oppressores effundunt/magnũ effectũ habent apud deũ. Eccli.xxxv.c. Mõne lachrymę viduę ad maxillam descendũt: ⁊ exclamatio eius sup deducẽtẗ eas: A maxilla eiꝰ ascendũt vsq ad cęlũ: ⁊ dominꝰ exauditor nõ delectabit ĩ illis. Sunt aũt lachrymę desperatorꝫ: quę nihil valent apud deum. Unde Heb.xij.e. dicit de esau: Non enim inuenit pęnitẗię locũ q̃q̃ cũ lachrymis inq̃sisset eã. Posuisti/ a tuo. Sicũt ⁊ ĩ pmissiõe tua: b tũnc conuẽrtent inimici mei c rẽtrorsũ. In q̃uacũq̃ die in d uocauero te: e ecce † cõgui qm̃ f dꝰ meꝰ est†. In dẗo g lauda h bo vbum: in dñõ † laudabo i sermonẽ: ĩ dẗo k spaui nõ time l bo q̃d faciat mihi hõ. In mẗ

Al. † scini
Al. † tu
Al. † p̃dicabo

o sunt dẗꝰ vota tua: q̃ę reddã p † laudationes tibi. Qm̃ † eripui q sti ãiaz meã ĩ morte/ ⁊ pẗedes r meos dẗ lapsu: vt plãceã co s ram deo in lũmie viuẗtũ.

In finẽ ne dispdas dauid in tituli inscriptiõe/ cũ fugeret a facie saul in speluncã.

Psꝫ. 75. Al. † laudes Al. † eruisti

cum scriptũ sit: Voue/ te ⁊ reddite. Laudationes tibi. i. ad laudẗ tuã ⁊ honorẗ. In hoc ostẗdit q̃ plus diligit dominꝰ animã ⁊ bonã volũtatẗ/ q̃ censũ vel substantiã exteriorẗ. Greg⁹. Nõ est vacua manus a munere/ duz arca cordis plena est bona voluntate. Exo. xxiij.b. Mẗ apparebis in ꝓspectu meo vacuus. Marci.xij.d. Uidua hęc pauper plus omnibꝰ misit. Nota q̃ triplex est votũ: baptismi/ ordinis/ religionis: q̃ tria in homie debent esse/ ita: vt ab eo non scindant per trãsgressionẽ. Primũ votũ debet esse in omnibꝰ: Secũdũ ĩ clericis: Tertiũ in religiosis. Sed multi possũt dicere verius: In me nõ sũt vota tua: qz multi sũt illoꝝ trãsgressores. Prouer. xx. d. Ruina est homini deuotare sãctos: Quia sine obedientia ⁊ pseuerantia nõ soluit votũ. Qd̃ significat Leuit⁊. xxij.c. vbi dr: Bouẽ ⁊ ouẽ aure ⁊ cauda amputat⁊ volũtarie offerre potest: votum autẗ ex his solui non potest. Et subiũgit causas quare reddet laudationes deo. Prima est: qz dominꝰ liberabit eũ a morte eterna. Unde dicit: r Qm̃ eripuisti. i. eripies in futuro. Vel/ eripuisti/ in p̃senti spe: et tandem eripies re. s Animã meã de morte/ eterna. Osee. xiij.d. De morte redimã eos. Secũda causa est: qz liberauit eũ dominꝰ a pronitate peccãdi. Unde dicit: t Et pedes meos. i. affectus eripuisti: v De lapsu. i. de pronitate peccãdi. Thren. iiij. d. dicũt pctores: Lubricauerũt vestigia nostra ĩ itinere platearũ nostrarũ. Sic eiꝰ est/ q̃ cũ homo vagus discurrit p plateas ⁊ vicos: cito labit in peccatũ. Et ꝓpter hoc dicit Eccli. xx.b. Noli circũspicere ĩ vicis ciuitatis: nec oberraueris ĩ plateis illꝰ. Tertia causa ẗ: qz dabit vitã eternã: Unde dicit/ x Ut placeã: quasi p̃dicta duo faciet mihi: ꝓpter hoc tertiũ: vt placeã ⁊c. Vel ad aliud p̃cedẽs verbũ referri potest: Reddam laudationes/ vt placeã coram deo: nõ hic tm̃: sed et y In lumine viuentiũ. i. in splendoribꝰ sanctoꝝ/ ĩ eterna beatitudine. Psꝫ. In lumine tuo videbimꝰ lumẗ. j. Timoth. vlti.c. Lucem habitat inaccessibilẗ. Hęc tria quę in hoc versu continent/ tribus psonis attribuunt. Qm̃ eripuisti animã meã de morte: hoc attribuit potentię patris. Et pẗdes meos de lapsu: hoc sapiẗię filij. Ut placeam ⁊c. hoc charitati ⁊ benignitati spũssancti.

Psꝫ. 35.

Uotũ triplex

Job. 19. d.

Expositio Psꝫ. LVI.

Miserere mei ⁊c. Titulus. In finẽ ne dispdas vel corrũpas dauid in tituli inscriptiõe/ cum fugeret a facie saul in spelũcã. Tãgit historiã q̃ habet. j. Regl. xxij. a. q̃ videlicet fugit dauid a facie saul ⁊ latuit in spelũca. Sed non legit dauid titulũ erexisse: Uñ de dauid ad litterã non legit titulus iste: sed mystice de christo q̃ p dauid intelligit. Per speluncã intelligit caro hũana: in qua diuinitas latuit. Vel sepulchrũ dicit spelunca: vel gentilitas ad quam trãsiuit excęcata iudęa. Est q̃ sensus. Psalmꝰ/ iste/ dirigẗs nos/ in finẽ. i. christũ: agit de passiõe ⁊ resurrectiõe christi: ⁊ de passiõe ⁊ liberatiõe martyrũ: ne disperdas vel corrũpas/ o pilate vel iudęe vel alꝰ: dauid. i. christũ: in tituli inscriptiõe. i. dicẗdo christũ nõ esse regẗ: qd̃ quidẗ ĩ tulus asserit: vl negãdo eius passionẗ/ q̃ figurata est nõ posse negari p tituli inscriptionẗ: quã nõ deleuit pilatus: qd̃ scripsi scripsi. In scriptiõe/ dico/ mutata: si crederet iudęis: cũ fugeret a facie saul. i. abscõderet se a iudęis: latẗs/ in spelũca/ carnis vl sepulchri vel gentilitatis. Materia q̃ huiꝰ psalmi est christi